కథా కౌముది

కోడికూర

కొండపల్లి వివేకానంద

పెద్ద నోట్ల రద్దు చిన్న జీవితాల్ని కడుపులో గుద్ది పది రోజులయ్యింది. ఐలయ్య సరిగ్గా తిని కూడా అంతే .

పొద్దున్న టైము తొమ్మిదయ్యింది. ఎయిర్ పోర్టు కి దగ్గర్లో నిర్మాణం లో ఉన్న మాల్ ముందు ఆ కాంట్రాక్టర్ గుమాస్తా నిలబడమంటే నిలబడి పిజ్జా తింటున్నాడు. రాత్రి మిగిలిన రెండు పిజ్జా ముక్కలు పారేయడం ఇష్టం లేక ఐలయ్య చేతికిచ్చి వెళ్ళాడు ఇందాకే, దయగల ఓ సాఫ్ట్ వేర్ మారాజు. ఐలయ్య నీరసానికి తింటున్నది రుచించలేదు. తినడానికి ఇంత సత్తువ ఖర్చవుతుందని తెలిస్తే తీసుకోకపోయేవాడు. ఎదురుచూస్తున్న గుమాస్తా నవ్వకుండా నడిచొస్తున్నాడు. ఐలయ్య నవ్వుదామన్న ఉద్దేశాన్ని నములుతున్నదానితో కలిపి మింగేశాడు.

“నిన్నింక రావద్దన్నరు తాతా. రాకు. నువ్వు చెయ్యలేవు ఈ పని.”

“అట్లా అనకు చిన్నా ... మల్లొక్కసారి అడుగు సార్ ని.”

“నీ మొకం చూసే ఇప్పటికి ముప్పై సార్లు అడిగిన తాతా. మల్ల కదిలిచ్చినంటే నా మీద ఎగురుతడు.”

“తీసెయ్యకు చిన్నా జర. చేసిన గద నాల్గు నెల్లు . “

“నాదా తాతా ఇది? క్యాష్ దొరకట్లేదు పనోల్లకియ్యటానికి. చూస్తున్నవ్ గద బయటెట్లుందో. మల్ల నీ బలం గురించి నీ ఒంటికి పట్టే చెమట గురించి నువ్వింటికి తీస్కపోయే డబ్బుల గురించి నానా మాటలంటడు. నన్ను కూడ తిడతడు. అర్ధం చేస్కో తాతా. ఇంకెక్కడైనా చూస్కో. నిన్ను ఊకెనే పంపలేక ... ఇదిగో మా ఇంట్లో పొయ్యి దగ్గర నా చేతికి దొరికినన్ని కూరగాయలు తెచ్చిన. నేను చెయ్యగలిగిందింతే. “ ....అంటూ ఒద్దంటున్నా బతిమాలి బుట్ట చేతికిచ్చాడు గుమాస్తా.

“తింటానికి ఏం లేనప్పుడు ఆకలెయ్యటమే ఒక రోగమై కూసుంటది. వారంకి సరిపడ కూరగాయలన్నడు. ఒక పూటైతే గడుస్తదిలే!

మరి వారమని ఎందుకు జెప్పాలె. ఒక్కపొద్దులు జేసెటోడి లెక్కేమన్న ఔపద్దదా? నా డొక్క సూత్తే తెలిసేది. ఎన్ని పొద్దులు గూకిన ఒక్క పొద్దు జేశిన్నా అని. అయిన మంచోడు లే బిడ్డ. టమాటాలిచ్చిండు, ఉల్లిగడ్డలిచ్చిండు, మెరక్కాయలున్నయ్, నిమ్మకాయలు, కొత్తిమీరా.... ఓరినీయమ్మ అల్లం ఎల్లిగడ్డ దనియాలు కూడ ఉన్నయి.”

ఏం కూర వొండుకోవాలో నిర్ణయించుకుని తింటున్నట్టు ఊహించుకున్న ఐలయ్యకి ఆకలి తీరినంత పని అయింది. ఆలోచనలు తేలికయ్యాక బుట్ట చేతులు మారకుండా కుదురుగా కుడిచేతికొచ్చి ఆగింది. ఐలయ్య మొహం మీదకి నవ్వొచ్చింది.

మధ్యాహ్నం ఎండ ప్రశాంతంగా కాస్తోంది. పనికెళ్ళే వాళ్ళని, పనికోసం వెళ్ళేవాళ్ళని దాటుకుంటూ చాలా సేపు నడిచాక ఇల్లు చేరుకున్నాడు. ఆ కాలనిలో ఆఖరి ఇంటికి కిలోమీటరు దూరం లో ఉంది ఐలయ్య ఇల్లు. తాళం తీసి, లోపలికెళ్ళి తలుపేసుకోబోతూ బైటికి చూసాడు. ఇంటి మొత్తలో నడుస్తూ ఢిల్లీ, నగేసు కనబడ్డారు. వెంటనే తలుపు తీసి

"రేయ్ ఆగుర్రా..."

అని గద్దిస్తూ బైటికురికొచ్చాడు. వాళ్ళు దొరకమన్నట్టు నవ్వుకుంటూ పారిపోయారు.

ఢిల్లీ, నగేసు అన్నదమ్ములు. ఆ కాలని దొంగలు.

లోపలికొచ్చి తలుపేసుకుంటూ మాట్లాడుతున్నాడు...

"ఈ గాడిదలు ఏం తీస్కపోదామని తిరుగుతున్నరో మల్ల కాలనీలో. ఒకసారి కాలనీవోల్లు పట్టుకున్నరు గట్టిగనే కొట్టిన్రు...ఆ కానిస్టేబుల్ కొడుకు సైకిలు గుంజ్కపొయ్యి అమ్ముదామనుకున్నరు. అప్పుడే జైల్ల పెట్టనుండె. "

మాట్లాడుతూనే షర్టు, బనీను విప్పి లోచెడ్డి మీద గాబులో నుంచి గబగబా నాలుగు చెంబుల నీళ్లు పోసుకున్నాడు. తల తుడుచుకుని తల దువ్వుకుంటుంటే అద్దం లో ఒక మూల కనపడింది. తన వెనక ట్రంకు పెట్టె మీద నిలబడి దిక్కులు చూస్తున్న కోడి.

ఐలయ్య వెనక్కి తిరక్కుండానే ....

"నీ మీదే వాళ్ళ కన్నంతా!! నాగ్గాని దొరికితె కొడుకుల ఈపులు పలగ్గొడుదును. ఎంత మందిని ఏడిపిచ్చకదిని ఉంటరు. "

పెద్దమ్మ తల్లి పటం ముందున్న కుంకుమ పొట్లంలో ఇంకో మూడు బొట్లున్నాయేమో! ఒకటి పెట్టుకుంటూ...

"గుడికి పొయ్ చాన దినాలయ్యింది! కనపడేవ్ ....ఇంగేమ్ లే!! రాయి ఇసిరి కొడ్తరు నీ తలకాయ మీదికి. తీస్కపొయి తింటరు భాడ్కావ్ గాన్లు. నేనెందుకు దిన్నిస్తా గాని. నేనే ఒందుత గా నిన్ను ఒచ్చే లచ్చిమారం"

బుట్ట చుట్టూ తిరుగుతున్న కోడితో తన కోరిక చెప్పుకున్నాడు ఐలయ్య. పొద్దున్న ఆర్చిన జావ ని పొయ్యి వెలిగించి వేడి చేసాడు. నూకలు రాత్రి ఉడకబెట్టి పెద్ద పళ్ళెంలో చల్లారబెట్టి, తెల్లవారేక, వాటిని ముక్కలు చేసి గంజి కలుపుకుని తినాల్సొస్తుంది ఐలయ్యకి పని పోయిన దగ్గర్నుంచి.

కొన్ని నూకలు తీసి కిందపోసి ఇంట్లో ఆ మూల ఈ మూల వెతికాడు. కోడి వేరే వైపు నుంచి వచ్చి నూకలు తింటోంది. ఐలయ్య ఇంకా వెతుకుతున్నాడు. దొరికింది. గాట్ల పీట. తెచ్చి, కోడి పక్కన వేసి గంపతో దాన్ని మూసాడు. మంచం మీద కూర్చోగానే ఏ మూలో నవారు ముడి ఊడింది. ఏ మూలో చూసే ఓపిక లేక అలానే ఒరిగిన ఐలయ్యకి వెంటనే నిద్ర పట్టింది.

సాయంత్రం ఆరు కావస్తున్నట్టుంది. పెద్ద విమానం శబ్దం. మెలుకువొచ్చింది. చప్పున మంచం మీది నుంచి లేచి గంప తీసి కోడి ని ఎత్తి పట్టుకుని తలుపు తీసి ఇంటి బైటికి ఒచ్చాడు. విమానాలు ఇంటి మీద నుంచి పోతాయి ల్యాండ్ అవ్వడానికి. కోడితో పాటు నిలబడి అంత దగ్గరగా విమానాలు చూడటం ఓ సరదా ఐలయ్యకి.

రాత్రయ్యింది.

ఆకలంటే పూట పూటకీ మనిషిని బతకమని అభ్యర్ధించే దేవుడో లేక చంపుతానని బెదిరించే దెయ్యమో అర్ధం కాదు. మనిషంటే మాత్రం రోజుకో శేరు బియ్యం ఖర్చు చేసే ఒక మర అని అర్ధమయ్యింది.

మళ్ళీ ఆకలేస్తోంది.

బిందెలోనుంచి ఒక చెంబుతో నీళ్లు ముంచుకొచ్చి అందులో అప్పుడే బుట్టలోనుంచి తీసిన ఒక నిమ్మకాయి పిండి, ఉప్పేసి గట గట తాగేశాడు. తర్వాత ఒక పెద్ద టమాటా తినుకుంటూ గాట్ల పీట మీద కూర్చున్న కోడితో కబుర్లలో దిగాడు ఐలయ్య.

“కొడుకులు, బిడ్డలంత హౌలేగాన్లు ఉంటరు నాసొంటి బుద్దే గాళ్ళకి. ఎందుకంటే నాకు ఆకలైతాంది ...తిననీకి ఎం లేదు. సూన్నీకి ఎవుర్రారు. గంతేలే ఎందుకు సూస్తరు ఎవుని బతుకు ఆనిది. ఇంటామె ఉన్నన్ని దినాలైనా మంచిగుంటుండే ...నాకు గిన సత్తువుంటుండే. జెప్ప పెట్టకుండా అదీ బాయె. గంతేలే ఎందుకు జెప్తరు... ఎవుని సావు ఆనిది. “

“ఆకలైతాందే. మంచిగ దినాల్ననుంది. “

టమాటా అయిపోయింది.

“ఎవుర్నయిన అడగమంటావ్ !!! ఛీ ... చెయ్యి సాచుడు లేదు ఇంట్ల. పనికిబో ...పైసలోస్తయ్ ... తాగు...తిను... నిద్రవో ....లే ...పనికిబో ....ఇంతే. “

బుట్టలో తన కంటబడకుండా బిస్కెట్ ప్యాకెట్లు ఏమైనా దాక్కున్నాయేమో అని అనుమానంతో వెతికాడు. మనిషికి అదృష్టం మీద ఉండే నమ్మకానికి చాలా దగ్గరి బంధువులు ఇలాంటి అనుమానాలు.

ఏం దొరక్క బుట్టని దూరం జరిపాడు.

“పొద్దున్న కూడ ఆ పిలగాలిద్దరు మస్తు బతిమిలాడిన్రు. ఒకడేమో ఎండిపోయిన రొట్టె ముక్కలు తినమని. ఒకడేమో బుట్ట తీస్కపొమ్మని. రోజు పోయి సెంటర్ లో నిలబడితే ఎవుడో ఒకడు బతిమిలాడతడు. కానీ గదే కదా అడక్కతినుడు యవ్వారమంటే. ఉన్ననాడు తలకాయ కూర. లేనినాడు తోటకూర. కాని ...మంచిగ దిని మాసమైతాంది. మా మేస్త్రి బిడ్డ పెళ్లి రోజు దిన్న. యాట కోశారు ....కోళ్లు కోశారు. బాగ జేశారు. “

“కోడికూర అంటే యాదికొచ్చింది. లచ్చిమారం ఒందుత నిన్ను. ఎల్లుండే. సర్నా ... నీతోనే జెప్తుంటే ఎట్లనో ఉంది కదుపుల. కదుపులకి వోతవా!”

“మాటాన్నీకి ఎవురన్న ఒత్తే బాగు......”

అంటూ మంచం ఎక్కగానే ఇంకో రెండు ముడులు వొదులయ్యి ఒక పావు నవారు నేల మీదకి జారింది.

★★★★★★★★★★★

తెల్లారకుండానే విమానం నిద్ర లేపింది. మంచం దిగి పళ్లు తోముకుని మంచిగ తల దువ్వుకుని...డబ్బా లో నుంచి కొన్ని నూకలు తీసుకుని గంప ఎత్తాడు. సగం కళ్ళు మూసి గాట్ల పీట మీద నిద్రపోతున్న కోడి ని చూసి నవ్వొచ్చింది ఐలయ్యకి. కోడి కళ్ళు తెరిచి తల పైకెత్తింది.... నూకలు దాని పక్కన పోసి ఇంటికి తాళం వేసి దారిబట్టాడు.

సెంటర్ లో పని కోసం అందరి కన్నా ముందొచ్చి నిలబడినా... తర్వాత వచ్చినోళ్లందరిని పని పలకరించింది.

“నేను తవ్వత ...పాత్తా ... చదును చేస్త .... సున్నాలేస్త ... షామియానాలు ఏస్త ....పైపులు బిగిస్త .... నాకు రాని పని ఏదన్న ఉన్నదా?”

“భుజాలు బలంగ లేవని ఒకడు ... ఎన్నుపూస సక్కగ నిలబడలేదని ఒకడు ... పాణం ఐతె ఉందిగ .... మనిషిని నిలబడే ఉన్న ...నదుస్తున్న.... కళ్లు కానొస్తున్నై ... “

ఎవరి మీద అరవాలో తెలీలేదు ఐలయ్యకి. మొహం వాడిపోయే వరకు నిలబడి బోరింగు నీళ్లు తాగి వెనక్కి నడిచే ఓపిక తెచ్చుకున్నాడు. కొంచెం దూరం నుంచే పసిగట్టాడు. తన ఇంటి బయట ఢిల్లి గాడు కూసోని కాపు కాస్తున్నాడు. లోపల ఆడి తమ్ముడు నగేసు గాడు ....

"దొంగ లండిల్లారా .... రేయ్ ...."

ఐలయ్య అరుపుకి ఢిల్లీ పరుగు తీశాడు . ఇంటి లోపల నుంచి కోడి తో ఉరుక్కుంటూ బైటికొచ్చాడు ఎనిమిదేళ్ల నగేసు. ఐలయ్యని చూసి దౌడు తీశాడు. ఇప్పుడు ఐలయ్య వెన్నుపూస నిటారైయ్యింది. భుజాల్లోకి బలమొచ్చింది. అరికాళ్ళలోకి కోపమొచ్చింది. నగేసు వెనక వేగంగా ఉరికాడు. ముందుకు ముందే దూరంగా పారిపోయిన ఢిల్లీ, తమ్ముడి కోసం ఆగి...

"జల్దీ ఉరుకు రా" అంటూ అరుస్తున్నాడు..

ఐలయ్య ఒక రాయి తీస్కొని నగేసు మీదికి విసిరాడు. అది నగేసు వీపుకి తగిలి కిందపడ్డాడు. కోడి చెయ్యి జారింది. వీపు రుద్దుకుంటూ ఏడ్చుకుంటూ లేచి అన్న దగ్గరికి ఉరికాడు నగేసు. ఇద్దరు పరారయ్యారు. రొప్పుతూ కోడి దగ్గరికొచ్చి ఆగాడు ఐలయ్య. మెదలకుండా ముడుచుకుంది చంకలో. నూకలు పోసిన చేతులు గుర్తేమో కోడికి. మరి రేపు లచ్చిమారమని గుర్తో లేదో!! రేపు ఎక్కువ తినొచ్చని ఇవ్వాలంతా ఏం తినకూడదనుకుంటున్న విషయం ఇంకో టమాటా తింటూ చెప్పాడు ఐలయ్య. మధ్యానం మూడయింది. కోడి గంపలోకి రానంటూ చంక ఒదిలిచ్చుకుంది. ఆ ఒంటి గది ఇంటికి గడి పెట్టి మంచం మీద పక్కేసుకున్నాడు.

"నువ్వు ఇంట్లో అట్లా తిరుగతా ఉంటె నాతో పాటు ఇంకో పాణం ఉందని బతుకు మీద చాన ఆసైతందే రేపు ఇంటికెవురన్న ఒచ్చి పని కాడికి తీస్కపోతరనో ... కాలనీ ఓల్లు పెద్దమ్మ గుళ్లో పెద్ద పండగేదైన చేస్తరనో ... గౌర్మెంటోళ్లు ఒచ్చి ముసలోల్లందరికి తలా లచ్చ రూపాయలు ఇస్తన్నమని ...ఇదిగో ఐలయ్య నీ లచ్చ అంటరనో .... "

"పాపం పెద్ద రాయే ఇసిర్న. ఆ నగేసు గాడికి తగుల్తదనుకోలె . పాపం మూగోడు, పసోడు. డిల్లీ గాడే వీడ్ని చెడగొడతండు. దొంగతనాలు మంచియేనా నువ్ జెప్పు. డిల్లీ గాడికైన తగలాల్సి ఉండె రాయి. ఇప్పుడున్న బియ్యం ముగ్గరికి అయితయ్ గా ....రేపు కూర అయ్యాక పిలిచి అన్నం పెడతా. "

నిద్ర పట్టింది.

సాయంత్రం లేచి కోడికి దాని ఆఖరి విమానాన్ని చూపించాడు. రాత్రి నిమ్మకాయ నీళ్లు చెంబుడు తాగి ఎప్పుడూ లేనంత గట్టిగా త్రేంచాడు.

మంచాన్ని చూస్తే పడుకోనిచ్చేలా లేదు. నవారు నరాలు ఐలయ్య కన్నా బలహీనపడి మెల్లగా మంచం మీద నుంచి తప్పుకుంటున్నాయి. దాన్ని అల్లుదామన్న ఉల్లాసమొచ్చింది చేతుల్లోకి. పని చేసుకుంటూ మాటల్లో పడ్డాడు కోడితో ...

"లచ్చిమారం ఎందుకంటవా? ఖచ్చితంగా దెల్వది... గాని నా పెండ్లయింది గా దినాన...

పెండ్లిదినం లచ్చిమారమని గుర్తు... ఇంగేమ్ గుర్తులే... పెండ్లాం మొకం గూడ...

ఇంకా చాన లచ్చిమారాలున్నయి.. చెప్పనా...

పెద్దోడు వుట్టంది... చిన్నోడు బాయిల పడ్డప్పుడు బైటికి దీసింది.

యాప చెట్టు ఇరిగి పడి ఎడ్లు రెండు సచ్చింది...

ఇంకా చానున్నయి...

సూత్తె సూత్తె నా బతుకు మొత్తం లచ్చిమారాల లెక్క అనిపిస్తది.

ఇల్లు ఇట్లుండేటిది గాదె..."

నవారు గట్టిగా గుంజి

"పెండ్లాం… "

అల్లిక ఒదులు చేస్తూ

"పిల్లగాన్లు… "

ఆగి

"బతుకమ్మ ఎట్లా జేస్తుంది ఎరకనా!"

"నీకు గిట్ల శాన మంది దోస్తులుంటుండె… నువ్వు కూసునే పీట మీద ఎన్ని గాట్లున్నయి అదిగో… అంత మంది దోస్తులుంటుండె ఇంట్ల. నువ్ సూస్కోనికి ఆ గాట్ల పీటైన ఉంది… నాకది గూడ లే…! పోట్వలు దిగాలసుండే మేం గిన! "

ఎందుకో ఆ పీట ముట్టుకోవాలనిపించింది ఐలయ్యకి. వెళ్లి తెచ్చుకున్నాడు.

"ఇంత గరుక్క ఉందేందే… ఎన్నడూ చేయి ఉంచలే దీని మీద… ఎట్లా నిద్ర వద్తుంది నీకు దీని మీద…

నీకు దెలుసా నీ కాందాన్ మొత్తం? ఏ గాటు ఏ పీక మీద వడిందో నువ్వు గుర్తు వద్తవా… నేను గుర్తు వద్త…"

"ఇది పెద్దది. ఐదు సంసరంలైన అయ్యి ఉంటది. దసర పండక్కి కొదుకులిద్దరు ఒచ్చి ఆటోలు కొన్కుంటమని భూమి అమ్మమన్నప్పటిది. ఆం …ఈ మూల ఉంది జూడు! నాలుగు సంసరం లు అయ్యుంటది. ఇద్దరు ఇంటికొచ్చి మంచిగ తిన్నరు …తాగిన్రు… ఇగ మరి పైసల కాడ ఏం తగువైందో… యమ దన్నుకోని …నన్ను కూడ దన్నిన్రు. అప్పటినుంచి రాలె … "

"గిదేమో… ఇంటామె పెద్ద దినం నాటిదనుకుంట… అప్పుడు కూడ రాలె. ఇంగ రారు లె !"

ఇంకా చోటు లేనన్ని గాట్లు… కాని ఇంకొక్కటి వడిద్ది… లచ్చిమారం… రేపేనానే?"

గట్టిగ బిగించి ముదులేసి …సందులేకుండా అల్లిన మంచాన్ని చూసుకుని మురిసాదు. లైటు ఆర్పి …. ఎక్కగానే కొత్త మంచం లా అనిపించింది . అలసట తెలుస్తున్నా గాని … ఇంకా ఏదో మాట్లాడాలనిపిస్తోంది ఐలయ్యకి నిద్రపోకుండా అక్కడక్కడే తిరుగుతూ శబ్దాలు చేస్తున్న కోడితో.

ఉన్నట్టుండి కింద నుంచి ఉబికిన నీళ్లలో కళ్ళ మీద ఉన్న నిద్ర మునిగిపోయింది.

గట్టిగా చెవులు మూసుకుని…

"సాయంత్రం దాక మంచిగనే నోట్లో నీళ్లూరె …. మరేందో ఇప్పుడు మనసికారమైతందె…చప్పుడు చెయ్య కే !

మడిసికి ఆకలైతదే. లోకమెటన్న సావనీ..

మడిసికి ఆకలైతది…. మల్ల మల్ల అయితది…. సంపి తినేటంత ఆకలి… సచ్చేదాక అయితది…

నేనేమ్ జెయ్యను…"

అటు తిరిగి పడుకుని….

"సూసేటోళ్లు లేరు… నన్నొచ్చి సూసేటోళ్లు లేరు… నేను పోయి సూసేటోళ్లు లేరు….. నేనేం జెయ్యను…

బడి పలుకులు దెల్వయి… పలుకుబడులు దెల్వయి… పైసలేడికెల్లొస్తయే… పోనీ నువు నన్ను సంపి తిను… ఏమేమో ఆలోచిస్తున్న!

నెత్తికి బెట్టిన నూనె తియ్యస్తదా?

కడుపుకి బుట్టిన ఆకలి కానొస్తదా?

నీ నూకలు కూడ అయిపోనయే! ఇంగ పండుకో! చప్పుడు చెయ్యకు.

శంకలేమన్నుంటే... శంకరుడు దీరుస్తడు... సర్నా!"

అంటూ తల మీదుగా దుప్పటి కప్పుకున్నాడు.

తెల్లవారుఝాము నాలుగయింది. నగేసు వీపు మీద వాపు తేలింది. నిద్రపట్టక అటు ఇటు దొర్లుతున్న నగేసుని జాలిగా నిద్రపోకుండా చూస్తున్నాడు డిల్లీ. రెండు కిలోమీటర్ల దూరం లో ఉన్న కాలనీకి నీళ్లిచ్చే వాటర్ ట్యాంక్ కిందే వీళ్ళ పడక, బతుకు. తమ్ముడి మీద ప్రేమగా రగ్గు కప్పి కోపంగా లేచి చెప్పులేసుకున్నాడు ఢిల్లీ.

"ఆ ముసలోడ్ని సంపి ఐన వాడి కోడిని ఇంకా వాని ఇంట్ల ఉన్నయన్నీ ఎత్కస్త. చిన్న పిలగాడి మీదికి రాయి ఇసిరిండు. ఛీ !!"

ఐలయ్య ఇంటి మొత్త లోకి వచ్చి కొంచెం భయం మింగి .... ముసలోడికి దొరక్కూడదని తనకే అన్ని దొరకాలని పెద్దమ్మకి మొక్కుకున్నాడు డిల్లీ. దూరంగానే చెప్పులిప్పి అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ వచ్చి తలుపుకి తన చెవ్వు ఆంచాడు. ఏ సద్దూ చెయ్యని ఆ ఇంటి మూగ పరిసరాల్ని చీల్చడానికన్నట్లు దిక్కులు చెవులు మూసుకునేంత మోత మోగిస్తూ ఇంటి మీద నుంచి వెళ్ళింది ఒక విమానం. దాంతో ఒక్కసారిగా డిల్లీ అదిరిపడి, కిందపడి దగ్గర్లో ఉన్న చెట్టు చాటుకి ఉరికాడు. కాసేపు అక్కడే ఉండి తలుపుని గమనించాడు. ఐలయ్య లేవలేదని నిశ్చయించుకున్నాక మళ్ళీ వెళ్ళి చాకచక్యంగా లోపల్నుంచి ఇనప తీగలతో కొక్కేనికి తగిలించిన తలుపు గడి ని ఊడబీకాడు. అప్పుడే తెల్లారుతోంది. చీకటి గదిలో డిల్లీకి సహాయంగా కిటికీ లో నుంచి సూర్యుడొచ్చాడు. గంప కనపడింది. ఎత్తి చూస్తే గాట్ల పీట మీద కదలకుండా కోడి. జాగ్రత్తగా పీటతో పాటు ఒడిసి పట్టుకున్నాడు. ఇంకా ఏమైనా కనిపిస్తాయేమోనని వెతగ్గా... ఒక బుట్ట....దాంట్లో కూరకి కావాల్సినవన్నీ ఇంకేం ఆలస్యం చెయ్యకుండా అక్కడి నుంచి జారుకున్నాడు. సంతోషంలో విప్పిన చెప్పులు కూడా మర్చిపోయి తమ్ముడి దగ్గరకు పరుగు పెట్టాడు.

ఐలయ్య లేవనందుకు ...పట్టుకుని తన్ననందుకు ...పెద్దమ్మ తల్లి మీద నమ్మకం పెరిగింది ఢిల్లీకి.

తినాలా వొద్దా అనుకుంటూ అల్లుకున్న మంచం మీద ఆకలితో పడుకున్న ఐలయ్య ఆలోచనల గొలుసు నిద్దట్లో నిశ్శబ్దంగా తెగింది.

వాటర్ ట్యాంక్ నీడలో కూర బాగా ఉడికింది. అన్న వొండాడు. తమ్ముడికి ప్రేమగా తినిపించాడు. ఇద్దరు తృప్తిగా భోంచేసారు.

అదే రోజు సాయంత్రం చెప్పులు తెచ్చుకోడానికి వెళ్లిన ఢిల్లీ, ఐలయ్యను కడసారి చూసి... ఏడ్చుకుంటూ వెళ్ళి పెద్దమ్మ గుళ్లో పూజారికి చెప్పాడు.

Click here to share your comments on this story